

Puruṣa Sūktam

[KYV – TA 3-12-1 to 3-13-2]

& [RV S 10-90 ; SYVM 31 ; SYVK 35 ; SV 617 ; AV 19-6]

ॐ तच्छंयोरारवृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये ।
दैवीं स्वस्तिरस्तु नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।
शं नो¹ , अस्तु द्विपदे² । शं चतुष्पदे ॥

ॐ tat' chhañ'yōrāvr̥ṇīmahē | gātuñ' yaj'ñāya |
gātuñ' yaj'ñāpatayē | daivīīs' svas'tiras'tu naḥa |
svas'tir'mānuṣhēbh'yaḥa | ūr'dhvañ' jigātu bhēshajam |
śhan' nō , as'tud' dviṣpadē | śhañ' chatuṣh'padē |

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्र पात् ।

sahas'raśhīr'śhā puruṣhaḥa |
sahas'rāk'śhas' sahas'rapā-te |

स भूमिं विश्वतो वृत्वा । अत्यतिष्ठद् दशाङ्गुलम् ॥ १ ॥

sa bhūmin' viśh'vatō vṛt'vā |
at'yatiṣh'thad' daśhān' gu lam ॥ 1 ॥

पुरुष , एवेदस् सर्वम् । यद् भूतं यच्च भव्यम् ।

puruṣha , ēvēdagm' sar'vam'm |
yad' bhūtañ' yat'cha bhav'yam'm |

उतामृतत्वस्येशानः । यदन्नैनातिरोहति ॥ २ ॥

utāmṛtat'tvas'yēśhānaḥa | yadan'nēnātirōhati ॥ 2 ॥

एतावानस्य महिमा । अतो ज्यायाश्च पूरुषः ।

ētāvānas'ya mahimā | atōj' jyāyāgēśh' cha pūruṣhaḥa |

पादोऽस्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ३ ॥

pādō (a)s'ya viśh'vā bhūtāni |

tripādas'yāmṛtan' divi || 3 ||

त्रिपादूर्ध्व , उदैत् पुरुषः । पादोऽस्येहाऽऽभवात्पुनः ।

tripādūr'dhva , udait' puruṣhaḥa |

pādō (a)s'yēhā (ā)bhavāt' punaḥa |

ततो विष्वङ् व्यक्रामत् । साशनानशने , अभि ॥ ४ ॥

tatō viśh'vañ' vyak'rāmate |

sāśhanānaśhanē , abhi || 4 ||

तस्माद् विराडजायत । विराजो , अधि पूरुषः ।

tas'māād' virāḍajāyata | virājō , adhi pūruṣhaḥa |

स जातो , अत्यरिच्यत । पश्चाद् भूमिमथो पुरः ॥ ५ ॥

sa jāto , at'yarit'chyata |

paśh'chād' bhūmimathō puraḥa || 5 ||

यत् पुरुषेण हविषा । देवा यज्ञमतन्वत ।

yat' puruṣhēṇa haviṣhā |

dēvā yaj'ñamatan'vata |

वसन्तो , अस्याऽऽसीदाज्यम् । ग्रीष्म , इध्मः शरद्धविः ॥ ६ ॥

vasan'tō , as'yā (a)sīdāj'yam'm |

grīṣh'ma , idh'maśh' śharad'dhaviḥi || 6 ||

सप्तास्याऽऽसन्परिधयः । त्रिस्सप्त समिधः कृताः ।

sap'tās'yā (ā)san' pari dhayaḥa ।
tris'sap'ta samidha[hk]' kṛtā-ḥa ।

देवा यद्यज्ञं तन्वानाः । अबध्नन् पुरुषं पशुम् ॥ ७ ॥

dēvā yad'yaj'ñan' tan'vānā-ḥa ।
abadh'nan' puruṣham' paśhum ॥ 7 ॥

तं यज्ञं ब्रह्मिषि प्रौक्षन् । पुरुषं जातमग्रतः ।

tañ'yaj'ñam' brahmiṣi' prauk'shan'ne ।
puruṣhañ' jātamag'rataḥa ।

तेन देवा, अयजन्त । साध्या, ऋषयश्च ये ॥ ८ ॥

tēna dēvā, ayajan'ta । sādhyā, ṛṣayaśh'cha yē ॥ 8 ॥

तस्माद् यज्ञात् सर्वहुतः । सम्भृतं पृषदाज्यम् ।

tas'mād'yajñāt' sarvahuṭaḥa ।
sam'bhṛtam' pṛṣhadāj'yam ।

पशुःस्ताःश्चक्रे वायव्यान् । आरण्यान् ग्राम्याश्च ये ॥ ९ ॥

paśhūges'tāgeśh'chak'rē vāyav'yāne ।
āraṇ'yān' grām'yāśh'cha yē ॥ 9 ॥

तस्माद् यज्ञात् सर्वहुतः । ऋचस्सामानि जज्ञिरे ।

tas'mād'yajñāt' sarvahuṭaḥa ।
ṛchas'sāmāni jaj'ñirē ।

छन्दांसि जज्ञिरे तस्मात् । यजुस्तस्मादजायत ॥ १० ॥

chhan'dāgm'si jaj'ñirē tas'māte ।
yajus'tas'mādajāyata ॥ 10 ॥

तस्माद्दश्वा , अजायन्त । ये के चोभयादतः ।

गावो ह जज्ञिरे तस्मात् । तस्माज्जाता , अजावयः ॥ ११ ॥

tas' mādaśh'vā , ajāyan'ta । yē kē chōbhayādataḥa ।
gāvō ha jaj'ñirē tas'māate ।

tas'māāj'jātā , ajāvayaḥa ॥ 11 ॥

यत् पुरुषं व्यदधुः । कतिधा व्यकल्पयन् ।

मुखं किमस्य कौ बाहू । कावूरूपादावुच्येते ॥ १२ ॥

yat' puruṣhaṁ' vyadadhuḥu ।

katidhāv' vyakal'payan'ne ।

muḥkaṁ' kimas'ya kau bāhū ।

kāvūrūpādāvut'chyētē ॥ 12 ॥

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः कृतः ।

brām'haṇōō (a)s'ya muḥkamāsī-te ।

bāhū rājan'ya[hk]' kṛtaḥa ।

ऊरू तदस्य यद् वैश्यः । पद्भ्यां शूद्रो , अजायत ॥ १३ ॥

ūrū tadas'ya yad' vaiśh'yaḥa ।

pad'bhyāgm' śhūd'rō , ajāyata ॥ 13 ॥

चन्द्रमा मनसो जातः । चक्षोस्सूर्यो , अजायत ।

chand'ramā manasō jātaḥa ।

chak'śhōs'sūr'yō , ajāyata ।

मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद् वायुरजायत ॥ १४ ॥

muḥkhādin'draśh'chāg'niśh'cha ।

prāṇād' vāyurajāyata ॥ 14 ॥

नाभ्यां , आसीदन्तरिक्षम् । शीर्ष्णो द्यौस्समवर्तत ।

nābh'yā , āsīdan'tarik'sham ।

śhīr'shṇōd' dyaus'samavar'tata ।

पद्भ्याम् भूमिर्दिशश्चोत्रात् । तथा लोकाः , अकल्पयन् ॥ १५ ॥

pad'bhyām' bhūmir' diśhaśh' śhrōt'rāte ।

tathā lōkāgm' , akal'payan'ne ॥ 15 ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे ।

vēdāhamētam' puruṣham' mahān'tam'm ।

ādityavar'ṇan' tamāsastu pārē ।

सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः ।

नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते ॥ १६ ॥

sar'vāṇi rūpāṇi vichit'ya dhīraḥ ।

nāmāni kṛt'vā (a)bhivadanē yadās'tē ॥ 16 ॥

धाता पुरस्ताद् यमुदाजहार । शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।

dhātā puras'tād' yamudājahāra ।

śhak'ra[fp]' pravid'vān'pradiśhaśh'chataśh'raḥ ।

तमेवं विद्वानमृतं , इह भवति । नान्यः पन्था , अयनाय विद्यते ॥ १७ ॥

tamēvaṁ vid'vānamṛta , iha bhavati ।

nān'ya[fp]' pan'thā , anyāya vid'yatē ॥ 17 ॥

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।

yaj'ñēna yaj'ñamayajan'ta devā-ḥa ।

tāni dhar'māṇip' prathamān'yāsan'ne ।

ते ह नाकं महिमानः सचन्ते । यत्र पूर्वे साध्यास्सन्ति देवाः ॥ १८ ॥

tē ha nākam' mahimānas' sachan'tē |

yat'ra pūr've sādhyās'san'ti devā-ḥa || 18 ||

अद्भ्यस्सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च । विश्वकर्मणस्समवर्तताधि ।

ad'bhyas'sam'bhūta[fp]' pṛthiv'yai rasāāt'cha |

viśh'vakar'maṇas'samavar'tatādhi |

तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति । तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे ॥ १९ ॥

tas'yat' tvash'tā vidadhadrūpamēti |

tat'puruṣhas'ya viśh'vamājānamag'rē || 19 ||

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।

vēdāhamētam' puruṣham' mahāntam'm |

ādit'yavar'ṇan' tamasa[fp]' paras'tā-te |

तमेवं विद्वानमृतं, इह भवति । नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥ २० ॥

tamēvam' vidvānamṛta, iha bhavati |

nān'ya[fp]' pan'thā vid'yatē (a)yanāya || 20 ||

प्रजापतिश्चरति गर्भे, अन्तः । अजायमानो बहुधा विजायते ।

prajāpatiśh'charati gar'bhē, an'taḥa |

ajāyamānō bahudhā vijāyatē |

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् ।

मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ॥ २१ ॥

tas'ya dhīrā[fp]' pari jānan'ti yōnim'm |

marīchīnām' padamit'chhan'ti vēdhasaḥa || 21 ||

यो देवेभ्य, आतपति । यो देवानां पुरोहितः ।

yō dēvēbh'ya , ātapati | yō dēvānāām' purōhitaḥa |

पूर्वो यो देवेभ्यो जातः । नमो रुचाय ब्राम्हये ॥ २२ ॥

pūr'vō yō dēvēbh'yō jātaḥa |

namō ruchāyab' brām'ha'yē || 22 ||

रुचं ब्राम्हं जनयन्तः । देवा, अग्रे तदब्रुवन् ।

ru'cham' brām'hañ' janayan'taḥa |

dēvā , ag'rē ta'dab'ruvan'ne |

यस्त्वैवं ब्राम्हणो विद्यात् । तस्य देवा, असन्वशे ॥ २३ ॥

yas'tvaivam' brām'haṇō vid'yā-te |

tas'ya dēvā , asan'vaśhē || 23 ||

हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ । अहोरात्रे पार्श्वे ।

hrīśh'cha tē lak'ṣhmīśh'cha pat'nyau |

ahōrāt'rē pār'śhvē |

नक्षत्राणि रूपम् । अश्विनौ व्यात्तम् ।

nak'shat'rāṇi rūpam | aśh'vinauv' vyāt'tam'm |

इष्टं मनिषाण । अमुं मनिषाण ।

सर्वं मनिषाण ॥ २४ ॥ (तच्छंयोरावृणीमहे...)

iśh'tam' manīṣhāṇa | amum' manīṣhāṇa |

sar'vam' manīṣhāṇa || 24 || (tat'chhañ' yōrāvṛṇīmahē...)

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ||